

Szent Péter és a lópatkó

Másik alkalommal még megin' mentek, meleg vót, ölég messze má' elkerútek, és aszongya a Jézus a Péternek, hogy:

– Péter! A lónak a lábárul le van esve a patkó, vedd föl!

De az a mondat Péternek a füliig nem hatott el. Akkor a Jézus visszalépett, fölvette és belétette a tarisznyájába. És azt mondja a Jézus, má' ahogy mentek tovább:

– Péter, nekünk kő' keresnyi egy olyan helyet, várost vagy falut, ahun lehet vizet innyi, és hát egy kicsit jó lenne megmosakonnyi is.

Bementek abba a városba, és hát vót is szerencsájük nekijök, talátok egy olyan helyet, ahol a csövön csurgott a víz. Ittak is belüle, meg is mosakodtak és aszondta a Péternek, hogy:

– Péter, te addig maradj itt, még én nem gyüvök vissza!

Há' a Péter meg örűt nekije, odament a fánok a' árnyákábo, hát lefeküdt és várto a Jézust. A Jézus elment egy kovácsmesterhő' és eladta a patkót, és a' árán vett cseresznyét. Kiment a piacra és vett cseresznyét. És odament [Péterhez]:

– No Péter, megyünk tovább!

Meleg vót, mentek, hát ugyi mindig utánno ment. Mentek. Má' a Jézus gondóta, hogy a Péter szomjas lehet. Kezdte potyogatni a cseresznyeszemeket. A Péter meg mindig odaugrott és ugyi fővette. És hát ölég hosszú darabon potyogatta nekije, és mikor elfogyott aszondta nekije:

– Péter, Péter, a lusta ember mindig ráfizet a lustaságáro! Mer' a patkóér' csak egyszer kölött vóna lehajúnod, a cseresznyeszemekér' meg hányszor le köllött hajúnod!